

lig om at gjenoptage Statskassens Tilskud til Seminarierne og i Forbindelse dermed om at forandre den Slutningsbemærkning, der er kommen ind ved Seminarierne, angaaende hvorledes Underbalancen ved disse skal dækkes. Der har i en Række af Aar været udredet et Tilskud af noget over 7,000 Rd. aarlig af Statskassen til Seminarierne. Hvorledes dette Tilskud er opstaaet, gjør ikke meget til Sagen, men det udgjør iøvrigt deels en Erstatning for en Sum, der tidligere blev udredet af Domainekassen specielt til Fripladser ved Soenstrup Seminarium, deels en Afløsning af en saakaldet Halvandenstillingsafgift paa visse Tjenster, deels endelig en Godtgjørelse for visse Tillægsprocent paa Sportlerne af Bestallinger og Bevillinger. Denne Sum har man nu i det andet Thing strøget. Man kan jo nu vel sige: „Ja, naar Seminarierne faae Erstatning derfor paa anden Maade, saa gjør det jo ikke saa meget til Sagen, og det manglende Beløb vil jo blive udredet som Seminariernes andre Udgifter.“ Hvis man nu endda iøvrigt var blevet ved, hvad der var foreslaaet, nemlig, at Underbalancen ved Seminariefonden som hidtil skulde dækkes af Sorø Akademi, saa fik det maaskee ogsaa at være, thi saa havde man dog kun substitueret Sorø Akademi istedetfor Statskassen. Men det er tillige blevet vedtaget i det andet Thing, at Underbalancen, førend man gaar til Sorø Akademi, skal dækkes af Seminariefondens Capitalformue, der vistnok er noget over 120,000 Rd. Den saunde Mening med Bøteringen er altsaa, at Seminariefonden skal opspises ved i en ikke lang Række Aar at anvendes til Dækning af Seminariernes Underbalance. Det vil gaa meget raff; det er jo nemlig ikke blot de nævnte 7,000 Rd., men den hele Underbalance, der forløbs skal dækkes af Capitalformuen, og med Hensyn til hvilken man først derefter skal gaae til Sorø Akademi. Seminariefondens Formue vil altsaa om et Par Aar være opspist, og de saa Gienomme, som den har foruden dens Capitaler, nemlig nogle Kirker, vil man da være nødt til at realisere. Naar jeg nu stiller mig ligeoverfor dette Spørgsmaal i og for sig, saa kunde jeg vel sige: Ja, her er altsaa kun

Tale om at inddrage en separat Fond og om at lade Seminarierne, istedetfor at hvile paa en selvstændig Formues Grund, der rigtignok derhos ikke er fuldt tilstrækkelig, fremtidig hvile paa en Budgetbevilling, og det kan jo dog være ligegyldigt. Naar man holder sig til almindelige Statsøconomiske Grundsætninger, vil jeg ikke kunne gjøre nogen Indsigelse herimod eller imod, at separate Fonds overhovedet inddrages, men der er Forhold, under hvilke man skal være meget forsigtig, og saadanne Forhold finde just Sted hos os. Vi ere i det Hele for Tiden i en vansteltig finantsiel Stilling. Vi føle Byrderne af vor hele civile Administration, der ikke er for dyre, som turge, fordi vi skulde afholde en stor Gjæld og dække Udgifterne til et kostbart Forsvarsvæsen, hvorimod jeg Intet har at indvende. Derfor ere vi tilbøjelige til at være strenge, ja, jeg havde nær sagt, til at være knappe paa andre Steder; men det er under saadanne Omstændigheder godt, at man ligesom har et Bærn imod sin egen Svagthed, at der er Noget, der staader hen, som sikker visse Instituter deres Bestaanen i det Ringeste for en Deel, saa at man ikke saa let forgriber sig paa dem. Der er visse saadanne Instituter, som jo endog kræve store Summer, og for hvilke Udgifterne løbe op til 1 a 200,000 Rd. om Aaret. Men hertil bør ogsaa komme Hensyn til den hele Form, hvorunder den dem tillagte Formue fra Fortiden er sikret dem og blandet sammen med andre Formuer. Ved Seminariefonden gjør jeg nu denne samme Betragtning gjældende, og jeg siger, at man i det Ringeste ikke bør tage den Beslutning at inddrage Seminariefonden saa pludselig, at man ikke engang — jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom derpaa, da jeg er vis paa Sandheden deraf — har havt Tid til at faae undersøgt, om man er lovlig berettiget til at opspise dens Formue, idet det f. Ex. er muligt, at der er Legatmidler derimellem. Jeg troer just ikke, at der kan være store Midler af den Art i den nævnte Fond, men jeg er vis paa, at en selvstændig Undersøgelse af, om der slet ikke hører nogle Legatmidler derunder, ikke er foregaaet og er nødvendig. — Dette er nu den ene Side af Sagen. Men dertil kommer saa og-